

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, v mene ktorej koná ako konateľ advokát **F.**, proti povinnej **A.**, naposledy bytom v **Š.**, toho času na neznámom mieste, **o vymoženie 293,63 eura s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8 Er 228/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 6. augusta 2014 sp. zn. 10 CoE 78/2014, takto

r o z h o d o l :

- I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.
- II. Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 293,63 eura s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom **S.** (ďalej len „rozhodcovský súd“) z 20. októbra 2008 sp. zn. **S.** (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Exekučný súd uznesením z 23. apríla 2012 č.k. 8 Er 228/2009-26 exekúciu zastavil a oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinnou v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej

zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľky, keďže ju nútila, v prípade podania žaloby voči nej oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 6. augusta 2014 sp. zn. 10 CoE 78/2014 uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu. Zdôraznil, že v danom prípade je rozhodcovská doložka neprijateľná, a teda absolútne neplatná zmluvná podmienka obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľky.

Proti potvrdzujúcemu výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 14/2013, 6 ECdo 36/2013, 6 ECdo 92/2013, 6 ECdo 130/2013, 6 ECdo 142/2013, 2 ECdo 148/2013, 3 ECdo 156/2013, 5 ECdo 210/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k odmietnutiu dovolania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu povinnej nepriznal, nakoľko jej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2015

JUDr. Ivan M a c h y n i a k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová